

ЉУБАВ

Лето је. Златним ручицама Сунце је мазило моју башту у дворишту. А моја кантица сваки дан је вредно заливала кишницом.

Први се родио невен. Дала сам му име Лепи. Догодило се нешто веома важно – срећа је пронашла пут до мене! Посматрала сам латице боје наранџе, од мог Лепог, и чула га како пева. Једна уморна пчела је случајно пала на његов жути носић. Веселио се посети другог живог бића. Невенко је пчели поклонио пуно слатког сока, што је њему Сунце поклонило. Пчелица је повратила снагу и вратила се мами и тати у кошницу. Њени мама и тата су зујали од среће. Онда су сакупили много меда.

Најела сам се меда од цвећа и добила снагу и мишиће. А моји мама и тата су поново процветали од среће што сам здрава и снажна. Мало касније, мој тренер каратеа до неба ме је хвалио и рекао да ћу постати шампион ако се и даље будем трудила и вежбала. Овог пута срећа је нашла кућу у мени.

Увече је Месец пољубио моје капке. Сањала сам да сам на школском часу и да ми је учioniца наша планета Земља. И учитељица ми је планета Земља.

Гласно је шаптала : „Децо, само ако чините добра дела и вама ће увек бити добро“. Срећа ми се смешила и уселила се у моје срце заувек.

Специјална награда
Филипа Штакић
I разред
Основна школа *Мирослав Антић* Оџаци

ВІV Раванград 2010
ВЕЉКОВИ
ДАНИ

